

Von den zahlreichen Wundern des heiligen Franziskus von Paula feiert die Legende besonders dasjenige, das er ausführte, als er die Meerenge von Messina durchquerte. Die Bootsführer weigerten sich, ihre Barke mit einer so unscheinbaren Persönlichkeit zu beladen; er beachtete dies nicht und wandelte mit festem Schritt über das Meer.

Einer der hervorragendsten Maler der gegenwärtigen religiösen Schule in Deutschland, Herr Steinle, hat sich von diesem Wunder begeistern lassen. In einer bewunderungswürdigen Zeichnung, deren Besitz ich der liebenswürdigen Güte der Frau Fürstin Caroline Wittgenstein verdanke, hat er folgendes, entsprechend der Überlieferung der katholischen Bildererklärung dargestellt:

Den heiligen Franziskus auf den bewegten Fluten stehend; sie tragen ihn zu seinem Ziel, gemäß der Kraft des Glaubens die über die Ordnung der Natur den Sieg davonträgt. Sein Mantel ist unter seinen Füßen ausgebreitet; wie um den Elementen zu gebieten, erhebt er eine seiner Hände, in der anderen hält er eine glühende Kohle, als Sinnbild des inneren Feuers, das die Jünger Jesu Christi durchglüht. Sein Blick ist ruhig gen Himmel gerichtet, wo in einer ewigen und makellosen Glorie der Wahlspruch des heiligen Franziskus »Charitas!« erglänzt.

Das Leben des heiligen Franziskus von Paula, in italienischer Sprache von Giuseppe Miscimarra geschrieben, enthält die folgende Erzählung.

Zuletzt, gegenüber dem Leuchtturm von Messina und dann in der Gegend des Strandes von Cattona angelangt, fand er dort eine Barke, die Faßdauben nach Sizilien hinüberschaffen sollte. Er näherte sich mit seinen beiden Begleitern dem Herrn der Barke, namens Pietro Coloso, und sagte zu ihm: »Mein Bruder, bringe uns aus christlicher Liebe in deiner Barke nach der Insel hinüber.« Dieser aber, dem die Heiligkeit des Bittenden unbekannt war, verlangte von ihm das Fährgeld. Da nun die Antwort war, daß er dies nicht besäße, fügte jener hinzu, daß er dann für sie keinen Platz hätte. Die bei dieser Versagung der Bitte anwesenden Leute aus Arena, die den Heiligen begleitet hatten, baten den Herrn der Barke, daß er diese armen Brüder mit hinübernehmen möge, da er überzeugt sein könnte, daß einer von ihnen ein Heiliger wäre. »Wenn er ein Heiliger ist« — antwortete jener mit größter Rücksichtslosigkeit — »dann möge er auf den Fluten wandeln und Wunder tun.« Und absfahrend ließ er sie am Strand zurück. Ohne sich über den groben Spott des törichten Schiffsbürgers zu erregen, und gestärkt von dem göttlichen Geist, der ihn immer unterstützte, ging der Heilige ein wenig abseits von seinen Gefährten und rief in Gebeten die göttliche Hilfe in dieser Lage an. Darauf zu diesen wieder zurückgekehrt, sagte er zu ihnen: »Seid fröhlich, meine Söhne! Durch Gottes Gnade haben wir ein besseres Schiff zum Übersetzen.« Aber der unschuldige und einfache Bruder Giovanni, der kein anderes Fahrzeug sah, sagte: »Mit welcher Barke, mein Vater, sollen wir überfahren, da jene hinweg ist?« Dieser antwortete: »Der Herr hat uns mit einem andern guten und zuverlässigeren Schiff versehen, mit diesem meinem Mantel.« den er nun auf dem Wasser ausbreitete. Bruder Giovanni lächelte, obwohl Pater Paolo, als der Verständigere, an dem Wunder nicht zweifelte, das der Heilige angekündigt hatte), und sagte mit seiner gewöhnlichen Unbefangenheit: »Laß uns wenigstens auf meinem Mantel fahren, der uns besser tragen wird, weil er neu ist und nicht so geflickt wie der deinige.« Nachdem aber unser Heiliger seinen Mantel auf dem Wasser ausgebreitet hatte, segnete er ihn im Namen Gottes, hob dann ein Stück des Mantels empor, wie ein kleines Segel, das er mit seinem Stock gleichwie an einem Mast aufrecht erhielt, stieg mit seinen Gefährten auf dies wunderbare Fahrzeug und ging unter Segel, zum großen Erstaunen der Leute von Arena, die, als sie vom Strand aus sahen, wie schnell er die Fluten durchschnellte, ihm weinend nachriefen und in die Hände schlugen, wie auch die Schiffsleute auf der Barke nebst deren unfreundlichem Herrn, der wegen seiner Versagung der Bitte um Verzeihung bat und ihn aufforderte, in sein Fahrzeug zu steigen. Doch der Herr, der zum Ruhm seines heiligen Namens kundtun wollte, daß er nicht allein die Erde und das Feuer, sondern auch die Gewässer der Herrschaft unseres Heiligen unterworfen hätte, ließ diesen die Aufforderung verschmähen und noch vor der Barke im Hafen anlangen.

Gregor XIII. hat im Saal des Vatikans dies Wunder in einem Bilde darstellen lassen. Es scheint also, daß Gott gewollt habe, daß die Kirche mit dieser Malerei eine dauernde Offenbarung desselben machen solle.

Parmi les nombreux miracles de St. François de Paule la légende célèbre celui qu'il accomplit en traversant le détroit de Messine. Les bateliers refusèrent de charger leur barque d'un personnage de si peu d'apparence; il n'en eut garde, et marcha d'un pas assuré sur la mer.

Un des plus éminents peintres de l'école religieuse actuelle en Allemagne, Monsier Steinle, s'est inspiré de ce miracle, et dans un admirable dessin dont je dois la possession à la gracieuse bonté de Madame la Princesse Caroline Wittgenstein, il a représenté, suivant la tradition de l'iconographie catholique:

Saint François debout sur les flots agités; ils le portent à son but, selon l'ordre de la Foi, qui maîtrise l'ordre de la Nature. Son manteau est étendu sous ses pieds; il lève une de ses mains comme pour commander aux éléments; de l'autre il tient un charbon ardent, symbole du feu intérieur qui embrase les disciples de Jésus-Christ; et son regard est tranquillement fixé au Ciel où reluit dans une gloire éternelle et immaculée la devise de St. François, la parole suprême »Charitas!« —

La Vie de St. François de Paule, écrite en italien par Giuseppe Miscimarra, contient le récit suivant:

Giunti in fine a vista del Fari di Messina e poi in quella parte del lido della Cattonà, trovò qui vi una barca che portava in Sicilia doghe per botti. Presentatosi con i due compagni al padrone chiamato Pietro Coloso, dissegli »per carità fratello portateci nell' isola su la vostra barca« e quegli ignorando la santità di chi lo pregava, gli chiese il nolo. E poichè rispos' egli di non averlo, quegli soggiunse di non aver barca per conduli. Presenti alla negativa quelli di Arena che aveano accompagnato il Santo, pregarono il padrone che imbarcasse que' poveri frati e di essere nella certezza che un di quelli era un santo. E s' è santo quegli, rispose con massima inciviltà, che ammini su le aque e che faccia miracoli; e partito li lasciò sul lido. Senza turbarsi il Santo del tratto incivile di quel gonzo marinaro, perché rincorato dal divino spirito che sempre lo assisteva, si dissociò per poco da' compagni ed invocò con preghiere il divino aiuto in quel rincontro. Indi tornato a' compagni, disse loro, »figlioli allegramente; con la grazia di Dio abbiamo un naviglio migliore per passare« ma fra Giovanni innocente e semplice alcun legno non vedendo, con quale barca disse, Padre, noi passeremo, se quella è partita? Ci ha provvisto il Signore, egli rispose, di altro buon naviglio più sicuro su questo nostro mantello che stava per distendere sul mare. Sorrise frà Giovanni (perocchè il p. Paolo come prudente non aveva difficoltà del miracolo che il Santo gli significava) e con la sua solita semplicità disse, passiamo almeno sul mantello mio che ci sosterrà meglio perché nuovo e non rattoppato come il vostro. In fine disteso il mantello suo il nostro Santo su le aque, le benedisse in nome di Dio, e poi alzata una parte del medesimo mantello, come vela bassa che veniva sostenuta dal suo bastone come albero, montò con i suoi compagni su quel prodigioso palischermo, e fece vela con istupore di quelli di Arena, che guardando dal lido come velocemente percorreva le aque, gridavano piangendo e battevan le mani, come anco i marinari del naviglio con l'ingrato padrone che chiedendogli perdono della negativa, lo invitava a salir sul legno: ma Dio che a glorificazione del suo santo nome voleva manifestare di aver sottoposto all' impero del nostro Santo la terra e il fuoco non solo, ma anche le aque, gli fece disprezzare gl' inviti, e lo fece giungnere al porto prima del naviglio indicato.

Gregorio XIII. avendo fatto dipingere nella sala del Vaticano quel miracolo, sembra che Dio abbia voluto che manifestazione continua la Chiesa con quella pittura ne facesse. (Cap. 35. Vita di San Francesco di Paola descritta da Giuseppe Miscimarra. —)

Among the numerous miracles of St. Francis of Paola, the legend celebrates that which he performed in crossing the Straits of Messina. The boatmen refused to burden their barque with such an insignificant-looking person, but he, paying no attention to this, walked across the sea with a firm tread.

One of the most eminent painters of the present religious school in Germany, Herr Steinle, was inspired by this miracle, and in an admirable drawing, the possession of which I owe to the gracious kindness of the Princess Caroline Wittgenstein, has represented it, according to the tradition of catholic iconography:

St. Francis standing on the surging waters; they bear him to his destination, according to the law of faith, which governs the laws of nature. His cloak is spread out under his feet, his one hand is raised, as though to command the elements, in the other he holds a live coal, a symbol of the inward fire, which glows in the breasts of all the disciples of Jesus Christ; his gaze is steadfastly fixed on the skies, where, in an eternal and immaculate glory, the supreme word "Charitas", the device of St. Francis, shines forth.

The life of St. Francis, written in Italian by Giuseppe Miscimarra, contains the following narrative:

Having arrived at last in sight of the Lighthouse of Messina, and then at that part of the shore of Cattona, he found a barque there, which shipped staves for casks to Sicily. He presented himself with his two companions to the master of the vessel, one Pietro Coloso, saying: "For the sake of christian Charity, my brother, take us across to the island in your barque". And he, being ignorant of the holiness of him who thus begged, demanded the price of the passage from him. And when he answered that he did not possess it. the master of the vessel replied, that he had no barque to take them in.

The people of Arena, who had accompanied the Saint, and were present at this refusal of his request, begged the master of the vessel to embark these poor Brothers, saying that he might rest assured that one of them was a Saint. "If he is a Saint", answered he with the greatest incivility, "let him walk on the waters, and work miracles"; and sailing off, he left them on the shore.

Not in any way disturbed by the rude behaviour of the jeering mariner, and cheered by the divine spirit which always supported him, the Saint separated himself a little from his companions, and in prayer, invoked divine aid in his difficulty. On returning to his companions, he said to them, "Be of good cheer, my sons by the grace of God, we have a better ship in which we can cross over". But Brother Giovanni, who was innocent and simple, seeing no other vessel, said, "With which barque shall we cross over, my Father, since this one has gone?" He replied "The Lord has provided us with another good and safer ship, with this my cloak", which he now proceeded to spread over the water. Brother Giovanni smiled, (because Father Paolo, although prudent, had not doubted the miracle which the Saint had announced to them,) and said, with his usual simplicity: "At least let us cross on my cloak, which will carry us better, because it is new, and not so patched as yours". In the end our Saint spread his cloak on the water, and blessed it in the name of God, and then, lifting up a part of the cloak like a little sail, and supporting it with his staff, as a mast, he with his companions stepped on to this marvellous vessel, and sailed away. to the amazement of those of Arena, who watched from the shore, as it rapidly hastened through the waters, crying out after him in terror and tears, and beating their hands, as did also the sailors on the barque, and their unfriendly master, who implored pardon of him for the refusal of his request, and begged him to come into his ship. But God who for the glory of his holy name, desired to manifest that he had put not only Earth and Fire in subjection to our Saint, but also the waters, caused him to refuse this offer, and to arrive in port before the barque.

Gregory XIII has caused this miracle to be depicted in a painting in the Hall of the Vatican. It seems, therefore, that it was the will of God, that, with this picture, the Church should establish a perpetual manifestation of the miracle

(Chapter 35. Life of St. Francis of Paola, described by Giuseppe Miscimarra.)

Paolai szent Ference számos csodája közül a legenda azt a jelenetet dicsöiti, amint átment a messinai tengerszoroson. A csónakosok nem akartak ilven jelentéktelennek látszó személyt fölvenni bárkájukba; ö nem törödve vele biztos léptekkel elindult a tengeren.

Ez a csoda lelkészítő hatással volt Steinle útra, a jelenlegi német vallási iskola egyik legkiválóbb fejtőjére. Egy gyönyörű rajza, amely Wittgenstein Karolin hercegnő kegyes jósága folytán birtokban van, a katholikus képmagyarázat (ikonográfia) hagyományaihoz hiven a következőket ábrázolja:

Szent Ferenc ott áll a mozgó hullámokon, amelyek elviszik a cél felé; ereje: a természet rendje fölött győztes hit. Köpenye ki van terítve lába alatt; egyik kezét fölemeli, mintha parancsolna az elemeknek, a másikban izzó szenet tart, amely jelképe a Jézus Krisztus tanítványait átható belső tiznek. Nyugodt tekintete az égneknél irányul, ahol örök és szep-lötlen dicsényben ragyog szent Ferenc jelszava, »Charitas!«

Paolai szent Ferenc életrajza, amelyet Giuseppe Miscimarra írt meg olasz nyelven, a következő elbeszélést tartalmazza:

Végül a messinai világító toronyval szembe, majd Cattona partjának vidékére érve meglátott egy bárkat, amely hordódongát vitt Sziciliába. Két kísérőjével odalépett a jármű gazdájához, Pietro Colosohoz, és így szól: »Testvér, vigyél át kereszteny szeretetből bárkádban a szigetre.« A gaza, aki nem tudta, hogy egy szent férfi áll előtte, a viteldíjat követelte. Miután az ismeretlen azt felelte, hogy nincs semmije, a bárka tulajdonosa kijelentette, hogy nincs hely számukra. Az Arenaból való emberek, akik a szentet kisérték és a visszautasítást hallották, könyörögtek a gazdának, hogy vigye át magával a szegény testvéreket, mert meg lehet róla győzödve, hogy köztük egy szent van. »Ha szent — mondá a legnagyobb kiméletlenséggel — akkor induljon el a vizek fölött és tegyen csodát.« És elindítván a bárkat ott hagyta öket a parton. A szent fől nem izgult az ostoba tenérész durva gúnyolódásán és megerősödve az isteni szellemtől, amely minden támogatta, kisérőitől egy-két lépére távolodott és Isten segítségéért fohászkodott ebben a helyzetben. Mikor visszatért társaiból, így szól: »Legyetek vidámak, társaim! Isten kegyelméből van jobb hajónk az átkelésre.« De az ártatlan és együgyű János testvér nem látva más jármüvet megjegyezte: »Miféle bárkán menjünk, atyám, mikor amaz már elindult?« És a szent azt felelte: »Az Úr ellátott minket egy másik jobb és megbizhatóbb hajóval, ezzel a köpenyemmel, — és ezt kiterítette a vízen. János atya mosolygott (noha Pál atya, az értelmesebb, nem kételkedett a csodában, melyet a szent jelzett) és szokott közvetlenségevel azt mondta: »Utazzunk inkább az én köpenyemen, ez jobban elbír minket, mert új és nincs foltozva, mint a tied.« A szent azonban a vizek fölé terítette köpenyét és megáldotta Isten nevében, azután fölemelt belőle egy darabot, mint egy kis vitorlát, és odatámasztotta botjához mint egy árbochoz, azután kisérőivel együtt erre a csodálatos jármüre szállt és elvitőlázott, nagy bámulatára az Arenaból való embereknek, akik a partról látva, hogy mily gyorsan szeli a hullámokat, sírva kiáltottak utána és összecsapták kezüköt, és úgy tettek a hajósok is a bárkán, valamint bárdolatlan gazdájuk is, aki visszautasító szaváért bocsánatot kért és felszólította, hogy szálljon hajójára. De az Úr, aki szent nevének dicsőségére bizonyágot akart tenni arról hogy a Szent uralma alá rendelte nemcsak a földet és a tüzet, hanem a vizeket is, azt sugalmazta, hogy a hívásnak ne engedjen és akarata szerint úgy lön, hogy a Szent hamarabb ért a kikötöbe, mint a bárka.

XIII. Gergely a Vatikán termében egy képen megörökítette ezt a mirákulumot. Úgy látszik, Isten akarata volt, hogy az egyház a festménnyel bixtositsa ennek a csodának a tartós megnyilatkozását. (»Vita di San Francesco di Paolo«, írta Giuseppe Miscimarra. — 35. fejezet.)

Der Heilige Franziskus von Paula auf den Wogen schreitend

St. Francois de Paule
marchant sur les flots.

St. Francis of Paola walking on the waters.

Paulai Szent Ferenc átkel a hullámokon.

Franz Liszt.
(Komponiert 1863.)

6 (84)

Piano music score with five staves:

- Staff 1:** Treble clef, key signature of three sharps. Measures show eighth-note chords and sixteenth-note patterns.
- Staff 2:** Bass clef, key signature of three sharps. Measures show eighth-note chords and sixteenth-note patterns.
- Staff 3:** Treble clef, key signature of three sharps. Measures show eighth-note chords and sixteenth-note patterns. Includes dynamic 'cresc...' and performance instruction 'Ped.'
- Staff 4:** Bass clef, key signature of three sharps. Measures show eighth-note chords and sixteenth-note patterns. Includes dynamic 'p' and performance instruction 'Ped.'
- Staff 5:** Treble clef, key signature of three sharps. Measures show eighth-note chords and sixteenth-note patterns. Includes dynamic 'p' and performance instruction 'Ped.'

Performance instructions and dynamics include:

- 'Ped.' (pedal) under measures in Staff 1, Staff 2, Staff 3, Staff 4, and Staff 5.
- 'cresc.' (crescendo) in Staff 3.
- 'p' (piano/d动态) in Staff 4.
- 'legato' (legato) in Staff 4.
- Fingerings: '3 2 3 4' in Staff 1; '3 2 1' and '3 1' in Staff 3; '1 5' and '2' in Staff 4; '1 5' and '2' in Staff 5.
- Measure numbers: '6' in Staff 3, '4' in Staff 4, and 'V' in Staff 5.
- Measure endings: '1' and '2' in Staff 3; '1' and '2' in Staff 4; '1' and '2' in Staff 5.
- Measure markers: asterisks (*) placed below certain measure groups in Staff 3, Staff 4, and Staff 5.

The musical score consists of six staves of piano music. The top two staves are treble clef, and the bottom four are bass clef. The key signature changes between G major (two sharps) and F# major (one sharp). The time signature is common time. The music includes dynamic markings such as *cresc.*, *decresc.*, *p*, and *pp*. Performance instructions like *legato* and *Ped.* are also present. Fingerings are shown above the notes in the bass staff of the bottom section. The page number (85) and measure number (7) are located at the top right.

ten.

ten.

b8

rinforz.

marcato

mf

più marcato

F. L. 70.

Rea * Rea * Rea * Rea * Rea * Rea * Rea *

Rea * Rea * Rea * Rea * Rea * Rea * Rea *

Ossia

stringendo
rinforz. mp

Rea * Rea * Rea * Rea * Rea * Rea * Rea *

Ossia

* Rea * Rea * Rea * Rea * Rea *

stringendo
rinforz. mf

Rea * Rea * Rea * Rea * Rea *

stringendo
rinforz. f

Rea * Rea * Rea * Rea * Rea *

* Rea * Rea * Rea * Rea * Rea *

12 (90)

Ossia

rinforz.

ff

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

8.....

sf *ff*

Ped. 8..... Ped. 8.....

sf *p*

Ped. 8..... Ped. 8.....

p

8..... Ped. * Ped. *

F. L. 70.

p

8.

Ped.

non legato e più stringendo

Ped.

Ped.

Ped.

più rinforz.

8.

8.

Allegro maestoso ed animato.

8.....

ff

Red.

ff

sf *Red.* * *Red.* *

ff

sf *Red.* * *Red.* *

ff

sf *Red.* * *Red.*

ff

sf *Red.* *

8..... semper fff

Ped. * Ped. * Ped. * Ped.

* Ped.

8.....

Ped.

*

8.....

Ped.

*

8.....

Ped.

*

8.....

Ped.

*

p

Ped.

*

The image shows a musical score for piano, consisting of five staves of music. The top three staves are in treble clef, and the bottom two are in bass clef. The key signature changes frequently, indicated by sharp and double sharp symbols. Various dynamics are marked, including *ff*, *fff*, *p*, and *più cresc.*. Articulation marks like *v*, ***, and *z* are placed under specific notes. Performance instructions such as *Rit.* and *Rit.* are also present. The music includes complex chords and rhythmic patterns, typical of a virtuosic piano piece.

8.....

ben in tempo

ten. ^ 4 1 2 4 1
2 v
ten. 4 2 1 4 2 1 4 2

8.....

ten. ^ 2 3 1 2 3 1
ten. ^ 2 4 1 2 4 1
8.....

ten. 4 2 1 4 2 1 4 2 4 1

8.....

ten. ^ 2 3 1 > 1
ten. >
8.....

ten. ^ 2 3 1 > 1
ten. >

Lento.
accentato assai
con somma espressione >

p

v

>

()

18 (96)

p marcato

cre - scen - do

più cre - scen - do

accelerando

Rea.

f *Rea.*

Rea.

fff *Rea.*

f *Rea.*